

Wanda Roszkowska-Sykałowa

O języku i stylu "Marchołta", Jan
Kaczyński, "Rocznik
Kasprowiczowski" III, Inowrocław
1982 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 26/1-2 (87-88), 385

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ KACZYŃSKI Jan: O języku i stylu "Marchołta". "Rocznik Kasprowiczowski" III. Inowrocław 1982, s. 46-81.

W "Marchołcie" poeta zastosował trzy, a więc wszystkie możliwe rodzaje stylizacji: tematyczną, konstrukcyjną i językową. Stylizacja tematyczna widoczna jest w koncepcji bohatera. Biblijno-średniowieczna stylizacja "Marchołta" ma pokazać ludową mądrość bohatera dramatu. Stylizacja językowa pełni nie tylko funkcję dekoracyjną. Kasprowicz użył archaizmów, dialektyzmów, barbaryzmów i wulgaryzmów dla wyrażenia autentycznego, własnego "ja". W dramacie poeta przedstawił własne życie, stąd elementy tragiczne i komiczne, humor i ironia.

BP/87/88/64

W.R.-S.

/II/ KARAŚ Justyna: Proza Michała Bułhakowa. Z zagadnień poetyki. Wrocław 1981, Oss., PAN Komitet Słowianoznawstwa, ss. 100, zł 30,-

Celem pracy jest wykazanie konsekwencji rozwoju prozy Bułhakowa, usytuowanie jej w tradycji literackiej i wyznaczenie indywidualnych cech. Na książkę składają się trzy rozdziały: 1) Perspektywa narracyjna, w którym przedmiotem analizy są powieści "Biała gwardia", "Powieść teatralna" i "Mistrz i Małgorzata"; 2) Fantastyka i 3) Parodia. Elementami wyznaczającymi indywidualny styl Bułhakowa są komizm, ironia, fantastyka i groteska. Autorka używa terminu "fantastyczny realizm" dla określenia motywacji fantastycznej i realistycznej w utworach pisarza. Jest to cecha osadzająca prozę Bułhakowa w tradycji Gogolowskiej. Główne dzieło pisarza "Mistrz i Małgorzata" autorka rozpatruje jako utwór satyryczny, nie odwołując się - z założenia - do interpretacji filozoficznej.

BP/87/88/65

A.D.